

STWORZENI DLA BOGA

CELE

Dzieci powinny:

- Rozumieć, że Bóg stworzył je do osobowej przyjaźni ze sobą.
- Wierzyć, że to więź z Bogiem nadaje sens naszemu życiu.
- Wiedzieć, że Bogu na nich zależy.
- Mieć pragnienie poznawania Boga.

WIELKA PRAWDA: Bóg stworzył mnie, abym był Jego przyjacielem.

WIELKIE KŁAMSTWO ŚWIATA: Nie potrzebuję Bożej przyjaźni.

KLUCZOWE FRAGMENTY PISMA ŚWIĘTEGO:

Rdz 1–2: stworzenie

Rdz 1, 27; Rdz 2, 7; Ps 139, 1–18

FRAGMENT DO ZAPAMIĘTANIA: Wj 34, 14

Starsze dzieci:

Nie będziesz czcił żadnych innych bogów, tylko Pana, bo On jest Bogiem, któremu zależy na tobie.

Młodsze dzieci:

Bogu zależy na tobie.

Uwagi dla prowadzącego

Istotą wiary chrześcijańskiej jest więź z Bogiem. To ona jest źródłem sensu naszego życia. Wszystko, czego uczy nas Pismo Święte, ma u podstaw osobistą, rzeczywistą więź z jedynym Bogiem wszechświata.

Trzeba przekazać dzieciom wiedzę, że Bóg nas stworzył, abyśmy zaprzyjaźnili się z Nim. Jest bardzo ważne, aby podczas rozmowy z dziećmi o tej więzi z Bogiem nie pomniejszać niezrównanej świętości Boga. Przyjaźń człowieka z Bogiem to nie jest przyjaźń między osobami sobie równymi.

Od momentu urodzenia osoba ludzka rozpoczyna przygodę odkrywania samego siebie. Kamieniem milowym w rozwoju dziecka jest „odkrycie” palców u rąk i nóg; reagowanie na swoje imię; doświadczenie, że ludzie i przedmioty istnieją nawet wtedy, kiedy się na nie nie patrzy. Podczas tych wszystkich czynności dziecko zadaje sobie pytanie: „Kim ja jestem?”, nawet zanim jeszcze potrafi to pytanie wypowiedzieć. Możesz pomóc dzieciom znaleźć odpowiedź, ucząc je, że są wyjątkowymi dziełami Boga. Kiedy dzieci – jak każdy człowiek – uwierzą, że są wyjątkowymi dziełami Boga, wpływa to znacząco na ich postępowanie. Zrozumienie faktu stworzenia przez Boga daje nam poczucie własnej wartości, pozwala widzieć siebie jako godną szacunku osobę. Zrozumienie, że inni ludzie też są częścią Bożego dzieła, pozwala nam doceniać i szanować ich. Co ważniejsze, zrozumienie, że zostaliśmy stworzeni do przyjaźni z Bogiem, wymaga, abyśmy Bogu odpowiedzieli. Musimy naszą więź z Nim albo przyjąć, albo odrzucić.

Pierwsza Wielka Prawda, którą chcemy przekazać dzieciom, brzmi: *Bóg stworzył mnie, abym był Jego przyjacielem*. Ta Prawda odpowiada na pytanie „Kim jestem?”. Równocześnie zmusza nas do wyboru: będę przyjacielem Boga lub będę podążać za własnymi egoistycznymi pragnieniami. Współczesna kultura skłania nas do wierzenia, że osoba kontroluje swoje własne życie niezależnie od Boga. Wielkie Kłamstwo, które z tego wynika, głosi: „Nie potrzebuję Bożej przyjaźni”. W kulturze, która uczy nas, że wszystko powinno być „po naszymu”, podporządkowywanie się woli Boga wydaje się niepotrzebne. Musimy nauczyć dzieci rozpoznawać to Kłamstwo i żyć zgodnie z tą Prawdą.

Przeznacz dzieciom, że pierwotnym zamiarem Boga było, aby człowiek żył w takim szczęściu, jakie było udziałem Adama i Ewy w Raju – ogrodzie Eden. Bóg stworzył nas do bliskiej przyjaźni z Sobą samym. Mieliśmy wraz z Bogiem przechadzać się po ogrodzie, rozmawiać z Nim. Mów o Bogu z miłością, a będziesz mógł nauczyć jej dzieci.

Wprowadzenie do PRAWDY

(30–40 minut)

PRZYGOTUJ:

- Na jednej ze ścian sali powieś wielkie arkusze papieru. W miarę możliwości pokryj nimi całą ścianę.
- Jeśli jeszcze tego nie zrobiłeś, skontaktuj się z odpowiednią osobą w parafii, by przygotować odegranie przedstawienia kończącego ten kurs (Spotkanie 8).

MATERIAŁY:

- papier techniczny
- zestaw zmywalnych, grubych, kolorowych markerów – przynajmniej 2–3 na każde dziecko

Ponieważ jest to pierwsza sesja spotkań „Prawda czy fałsz?”, upewnij się, że dzieci w twojej grupie znają się nawzajem. Dorośli prowadzący spotkanie powinni być gotowi minimum 20 minut przed przybyciem dzieci, aby osobiście przywitać każde z nich i sprawić, aby poczuło się w grupie docenione i potrzebne.

1. POMÓŻ GRUPIE POZNAĆ SIĘ NAWZAJEM

Pomóż tym, którzy przybyli wcześniej, zapoznać się ze sobą w miłej atmosferze. Oto kilka przykładów pytań pomocniczych:

- Gdzie chodzisz do szkoły?
- Jak dużą masz rodzinę?
- Jak myślisz, co jest najwspanialszą rzeczą, jaką stworzył Bóg?

Pamiętaj także, aby podzielić się informacjami dotyczącymi swojej osoby!

2. NAJLEPSI PRZYJACIELE – GRAFFITI

Na jednej ze ścian pomieszczenia powieś wielką papierową planszę, w miarę możliwości pokrywającą całą ścianę. Powiedz dzieciom, aby podeszły do niej i markerami napisały słowa lub narysowały symbole lub obrazki, które są odpowiedzią na następujące pytania:

- Co przyjaciele robią razem?
- Co sprawia, że ktoś jest dobrym przyjacielem?
- W jaki sposób można się z kimś zaprzyjaźnić?

Daj dzieciom 5–8 minut na pracę, a następnie skomentujcie jej owoce. Powiedz: „Teraz będziemy odkrywać, że jest Ktoś, kto pragnie zaprzyjaźnić się z nami”.

Nauczanie PRAWDY

(30–40 minut)

PRZYGOTUJ:

- Materiały do ćwiczenia 4. Na samej górze tablicy (suchościeralnej lub magnetycznej) napisz: „Jesteśmy stworzeni na obraz i podobieństwo Boga, ale nie jesteśmy Bogiem”. Poniżej podziel tablicę na dwie kolumny. Jedną zatytułuj: „Bóg”, drugą – „Ludzie”. W miarę, jak będziesz prowadził ćwiczenie, zapisuj tu różnice między Bogiem a ludźmi.
- Plakaty „W jaki sposób jestem podobny do mojego Stwórcy”. Przygotuj sześć plakatów formatu A4 lub A3, prezentujących stwierdzenia z ćwiczenia numer 5. Mogą być zrobione ręcznie lub na komputerze.
- Dużą kopię wersetów 1–18 z Psalmu 139 („Przenikasz i znasz mnie, Panie”). Możesz do tego wykorzystać rzutnik multimedialny, rzutnik do slajdów czy folii, lub też dodatkową tablicę.

MATERIAŁY:

- Pismo Święte, przyniesione w miarę możliwości przez każdego z uczestników
- duże płachty białego papieru, zmywalne markery lub flamastry
- tablica suchościeralna i odpowiednie do niej markery
- jeśli to możliwe: obrazki przedstawiające dni stwarzania świata, magnesy, szpilki lub taśmę klejącą do ich przymocowania
- jeśli planujesz ćwiczenie na dworze: kredę do pisania po chodniku

1. STUDIUM BIBLIJNE

Pomóż dzieciom otworzyć Pismo Święte na pierwszym rozdziale Księgi Rodzaju. Zapewnij Biblię tym uczestnikom, którzy nie przynieśli własnej. Pomóż tym dzieciom, które nie mają doświadczenia z samodzielnym wyszukiwaniem odpowiednich fragmentów. Postaraj się, aby wszystkie dzieci poczuły się z Biblią swobodnie.

Krótko przypomnij opowieść o stworzeniu świata. Celem dzisiejszego spotkania nie jest nauczanie o procesie stworzenia, ale pokazanie faktu, że Bóg tylko człowieka stworzył do relacji ze Sobą. Mów o tym, trzymając otwarte Pismo Święte, tak jak i pozostali uczestnicy. Wspomnij poniższe wydarzenia z dni stworzenia:

- Dzień 1 – Bóg stworzył dzień i noc (wersy 3–5)
- Dzień 2 – Bóg stworzył sklepienie nieba (6–8)
- Dzień 3 – Bóg stworzył ziemię i morza, rośliny i drzewa (9–12)
- Dzień 4 – Bóg stworzył słońce, księżyc i gwiazdy (14–18)
- Dzień 5 – Bóg stworzył istoty morskie i ptaki (20–23)
- Dzień 6 – Bóg stworzył zwierzęta lądowe i CZŁOWIEKA (24–27)

Jeżeli w pomocach katechetycznych posiadasz zestawy obrazków przedstawiających stworzenie świata, możesz wykorzystać je, wieszając kolejno na ścianie.

2. BLIŻSZE PRZYJRZENIE SIĘ WERSETOM RDZ 1, 26 I RDZ 2, 7

Powiedz: „Bóg stworzył ziemię, niebo i morza; słońce, księżyc i gwiazdy. Stworzył zielone rośliny i drzewa, które dostarczały jedzenia. Potem Bóg stworzył mnóstwo różnych zwierząt. Mogłoby się wydawać, że świat jest już gotowy, ale tego szóstego dnia, kiedy cały świat był już przygotowany, Bóg stworzył swoje największe dzieło. Postanowił stworzyć coś, co będzie przypominać Jego samego. Przeczytajmy o tym w Biblii”.

Przeczytaj Rdz 1, 26: *A wreszcie rzekł Bóg: „Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!”*.

Zapytaj: „O jakim dziele Boga Biblia mówi, że jest najważniejsze?”.

Prawidłowa odpowiedź jest taka, że to ludzie są najważniejszym dziełem Boga. Jeżeli dzieci nie dojdą same do takiego wniosku, naprowadź je na tę odpowiedź. Stworzenie człowieka odbyło się inaczej niż wszystkiego innego, co Bóg zrobił. We wszystkich innych przypadkach Bóg po prostu mówił, co ma powstać. Co zrobił inaczej, kiedy stwarzał ludzi? (Stworzył ich na swój obraz, „własnoręcznie”).

3. ŚLEDZENIE OBRAZÓW CIENI

Jeżeli możliwe jest wyjście na zewnątrz, a dzień jest słoneczny, można skorzystać z poniższego ćwiczenia, aby lepiej pokazać znaczenie słowa „obraz” (*na obraz i podobieństwo*). Jeżeli wyjście na dwór nie jest możliwe, można przy użyciu dowolnego źródła jasnego światła rzucić cień dziecka na dużą płachtę papieru, a następnie obrysować go flamastrem.

Jeżeli ćwiczenie wykonywane jest na dworze, dobierz dzieci w pary i poproś, aby po kolei wzajemnie odrysowały swoje cienie na chodniku przy użyciu kredy. Dzieci będą miały przy tym świetną zabawę. Ewentualnie możesz po prostu poprosić je, by przyjrzały się nawzajem swoim cieniom, bez obrysowywania.

Powiedz: „W pewien sposób te cienie są waszym obrazem. Przedstawiają wasz kształt – przynajmniej w tej chwili. Biblia mówi, że zostaliśmy stworzeni na obraz Boga. Na naszym dzisiejszym spotkaniu będziemy odkrywać, co to znaczy”.

4. JESTEŚMY STWORZENI NA OBRAZ BOGA, ALE NIE JESTEŚMY BOGIEM!

Powiedz: „Jak myślicie, co Pismo Święte chce nam powiedzieć poprzez słowa, że człowiek został stworzony na obraz Boga?”. Wysłuchaj odpowiedzi.

Zwróć uwagę dzieci na tabelę, którą wcześniej przygotowałeś na tablicy: „Jesteśmy stworzeni na obraz Boga, ale nie jesteśmy Bogiem!” (por. punkt „Przygotuj” powyżej). Pomóż dzieciom w zrozumieniu, że fakt bycia stworzonym na obraz Boga nie oznacza, że jesteśmy albo kiedykolwiek moglibyśmy stać się Bogiem.

Aby doprowadzić dzieci do rozpoznania natury Boga i ludzi, zapytaj:

- Kiedy Bóg ma urodziny?
- Kiedy Ty masz urodziny? (Wskaż, że nie jesteśmy wieczni, w przeciwieństwie do Boga.)
- Czy Bóg może stworzyć coś z niczego?
- Czy ty możesz stworzyć coś z niczego? (Wskaż, że nie możemy być twórczy na sposób Boga. O ile ludzie potrafią robić rzeczy z innych istniejących rzeczy, a także twórczo myśleć, nie potrafią stworzyć czegoś z nicości.)
- Czy Bóg wie wszystko?
- Czy ty wiesz wszystko o wszystkim? (Wskaż, że nie jesteśmy wszechwiedzący, w przeciwieństwie do Boga.)

Zapisz na tablicy różnice między Bogiem a ludźmi, wychwycone przez dzieci na podstawie pytań. Zachęć je do szukania innych różnic między ludźmi a Bogiem.

Dzieci mogą wymienić: zdolność do bezwarunkowej miłości i do całkowitego przebaczenia, wspaniałość, wszechmoc. Starsze z nich mogą wymienić: wszechwiedzę, wszechobecność, wszechmoc, najwyższy autorytet.

5. W JAKI SPOSÓB JESTEM ODBICIEM MOJEGO STWÓRCY?

Powiedz: „Odkryliśmy, w jaki sposób różnimy się od Boga. Jednak to, że jesteśmy obrazem Boga, oznacza, że w jakiś sposób Go przypominamy. To dzięki tym podobieństwom możemy być z Bogiem w przyjaźni”. Pokaż całej grupie plansze z hasłami, które przygotowałeś do tego ćwiczenia. W miarę, jak będziesz mówił, chodź po sali i umieszczaj poszczególne hasła na ścianach. Omawiając każde z nich, pokazuj, że tylko Bóg i ludzie posiadają pewne wyjątkowe zdolności.

Jestem jak Bóg, ponieważ...

- Mogę rozmawiać z Bogiem.
- Mogę odróżniać dobro od zła.
- Mogę dokonywać wyborów.
- Mogę myśleć i planować.
- Mogę porozumiewać się z innymi ludźmi.
- Mogę kochać Boga i innych.

Do rozmowy wprowadź następujące zagadnienia.

- Ludzie są najdoskonalszym z dzieł Boga. Jesteśmy dla Boga ważni i dlatego właśnie dał nam odpowiednie władze umysłowe i duchowe, potrzebne do nawiązania z Nim przyjaźni.
- Zwierzęta, mimo że możemy bardzo je lubić i „kochać”, w przeciwieństwie do ludzi nie posiadają tych cech.
- Ponieważ zostaliśmy stworzeni na obraz Boga, nasze życie jest dla Niego świętością. To dlatego morderstwo jest grzechem – Bóg ceni ludzkie życie. To dlatego nawet ranienie ludzkich uczuć jest złe. Kiedy obrażamy lub ranimy drugą osobę, ranimy obraz Boga, który On nam dał.

6. BO BÓG JEST MIŁOŚCIĄ

Zachęć dzieci do przypomnienia sobie słów i myśli dotyczących przyjaźni, które wyraziły poprzez graffiti.

Powiedz: „To brzmi naprawdę zaskakująco, że wspaniały Stwórca całego wszechświata pragnie bliskiej więzi z nami. Ale tego właśnie uczy nas Biblia. Przyjrzyjmy się tej prawdzie samodzielnie. Biblia mówi, że Bóg zna nas, myśli o nas i nas kocha. Przeczytajmy Psalm 139. Jego twórca, Dawid, kochał Boga i znał Bożą miłość i przyjaźń”.

Wyświetl albo rozwieś przygotowaną kopię Ps 139, 1–18, możesz też rozdać skserowany tekst psalmu. Jeżeli masz w grupie starsze dzieci, możesz skorzystać ze wszystkich 18 wersetów i pozwolić ochotnikom przeczytać je na głos. Dla młodszych dzieci wykorzystaj wersety 1–4 i 17–18 i przeczytaj im je.

Niech dzieci wskażą słowa i wyrażenia, które pokazują, że piszący te słowa rzeczywiście wierzył, że Bóg zna go i pragnie przyjaźni z nim.

7. WIELKIE PRAWDY

Powiedz: „Bóg pragnie, abyśmy byli Jego przyjaciółmi. Przez następne siedem tygodni będziemy odkrywać, czego potrzebujemy, aby tworzyć i rozwijać naszą przyjaźń z Bogiem. Żeby było nam łatwiej, będziemy uczyć się czegoś, co nazywamy Wielkimi Prawdami. Dopasowane do nich gesty pomogą wam je zapamiętać”. Zaprezentuj je po kolei.

Aby przekazać Wielkie Prawdy, skorzystaj z listy poniżej (lub z ilustrowanej listy umieszczonej na 116 stronie tego podręcznika).

- Wielka Prawda 1: Bóg stworzył mnie, abym był Jego przyjacielem.
Gest: Wstań i „podaj sobie samemu ręce”
- Wielka Prawda 2: Bóg jest święty i poważnie traktuje mój grzech.
Gest: Ukryj twarz w dłoniach tak, by dłonie tworzyły literę X.
- Wielka Prawda 3: Grzech oddziela mnie od Boga.
Gest: Z rękami wysuniętymi do przodu i dłońmi skierowanymi w przód wykonaj dwa kroki do tyłu (gest odpychania).
- Wielka Prawda 4: Bóg posłał Jezusa, aby zbawił świat.
Gest: Dotknij lewym środkowym palcem środka otwartej prawej dłoni, następnie prawym środkowym palcem – środka lewej dłoni (jak w języku migowym na oznaczenie słowa „Jezus”), a następnie pokaż na niebo.
- Wielka Prawda 5: Bóg posłał Jezusa, aby On zapłacił cenę moich grzechów.
Gest: Skrzyżuj ręce na twarzy jak przy Prawdzie 2, następnie rozdziel ręce i sięgnij do Boga jak dziecko, które chce być podniesione na ręce przez swojego ojca.
- Wielka Prawda 6: Jezus nigdy mnie nie opuści.
Gest: „Obejmij się” obojgiem ramion.
- Wielka Prawda 7: Kiedy ufam Jezusowi, Bóg czyni mnie swoim dzieckiem.
Gest: Ułóż ramiona jak do kołysania dziecka.
- Wielka Prawda 8: Bóg raduje się, kiedy przychodzę z powrotem do Niego.
Gest: Zaczynij klaskać w dłonie, potem podnieś ręce do góry, z dłońmi wzniesionymi do Boga.

8. PRACA W GRUPACH

Podziel dzieci na małe grupy, w których będą pracować. Powiedz: „Teraz podzielimy się na mniejsze grupki. Będziecie należeć do tych samych grup przez następne siedem tygodni. W grupach będziecie robić różne ciekawe rzeczy i rozmawiać o tym, jak możemy zaprzyjaźnić się z Bogiem”. Podziel dzieci na grupy według wieku. Aby ułatwić komunikację wewnątrz grup, ogranicz ich rozmiar do 6–8 osób. W każdej grupie musi się znajdować dorosła osoba prowadząca.

9. MODLITWA

Zachęć dzieci do modlitwy w ciszy, korzystając z następujących wezwań:

- Wychwalaj Boga za coś, co w tobie ci się podoba.
- Podziękuj Bogu za to, że dał ci dar życia.
- Poproś Boga o pomoc w jakiejś konkretnej sprawie.

Wcielanie PRAWDY w życie

(30–40 minut; praca w małych grupach)

MATERIAŁY:

- zeszyty ćwiczeń „Prawda czy fałsz?”
- długopisy, ołówki lub cienkie flamastry

1. POWITANIE

Powitaj każde dziecko przydzielone do twojej grupy i kontynuuj proces zapoznawania się z nimi.

Jako lider małej grupki rozpocznij spotkanie, pomagając dzieciom znaleźć w niej dobre dla każdego z nich miejsce. Zapoznaj dzieci z zeszytem ćwiczeń „Prawda czy fałsz?”. Wskaż strony, na których pokazane są Wielkie Prawdy, o których wspomniano wcześniej, i których dzieci będą się uczyć przez najbliższe tygodnie. Poproś je, aby otwały zeszyty na stronie z fragmentami do zapamiętania. Powiedz: „Przez najbliższe osiem tygodni chcę zachęcić was do nauczania się na pamięć kilku świetnych fragmentów z Biblii. Kiedy będziecie potrafili powiedzieć mi dany fragment z pamięci, otrzymacie naklejkę, którą będziecie mogli wkleić w książce obok nauczonego wersetu!”.

Pamiętaj, że dzieci mają różną zdolność zapamiętywania. Ważne jest, żeby nie porównywać dzieci między sobą przy użyciu wspólnych kart ocen, dziennika itp. Wystarczającą motywacją i nagrodą będzie dla dziecka jego własna „karta postępów” w zeszycie ćwiczeń.

2. KOGO WIDZISZ, KIEDY PATRZYSZ NA SIEBIE? (s. 5)*

Daj każdemu dziecku zeszyt ćwiczeń „Prawda czy fałsz?”. Pierwsze zadanie na stronie 5 pomoże im odkryć, że są wyjątkowym dziełem Boga. Dzielenie się swoimi odpowiedziami z resztą grupy pomoże też dzieciom lepiej się poznać.

W trakcie ćwiczenia „Kogo widzisz, kiedy...?” pokieruj dzieci w stronę zastanowienia się nad sobą. Powiedz, żeby na pytania odpowiadały uczciwie i że nie muszą nikomu pokazywać swoich odpowiedzi. Kiedy wszystkim udało się już zakończyć ćwiczenie, podziel się z nimi swoimi własnymi odpowiedziami. Zachęć te dzieci, które mają na to ochotę, żeby także podzieliły się z grupą swoimi odpowiedziami.

Powiedz: „To ćwiczenie pokazuje, że każdy z nas jest odmienny. Bóg nie stworzył dwojga identycznych ludzi. Nawet ci, których nazywamy bliźniakami, w rzeczywistości nie są identyczni. Niektóre cechy mogą być u ciebie takie same, jak u kogoś innego, możesz być podobny do jakiegoś członka swojej rodziny, ale nie istnieje ktoś taki sam, jak ty. Jesteś jedynym w swoim rodzaju dziełem Boga. Jesteś arcydziełem”.

3. PRZYJAŹNIE BOGA Z LUDŹMI W CZASACH BIBLIJNYCH (s. 6)

Poproś dzieci o otwarcie ćwiczeń na stronie 6. Powiedz: „Bóg stworzył nas takimi, żebyśmy mogli przyjaźnić się z Nim. Przesłaniem całej Biblii jest to, że Bóg zaplanował, żeby człowiek Go poznał i żeby Bóg był częścią naszego życia. W Biblii pojawia się wiele osób, które cieszyły się wielką przyjaźnią Boga. Przeczytajmy fragmenty Pisma z prawej części strony i spróbujmy odkryć, o kogo chodzi.” Niech starsze dzieci samodzielnie popracują nad tą stroną i dopasują odpowiednie fragmenty i osoby. Pracując z młodszymi dziećmi, można wykonać to wspólnie.

4. WIELKIE KŁAMSTWO ŚWIATA (s. 4)

Powiedz: „Powiedzcie mi, jaka jest dzisiejsza Wielka Prawda? (Bóg stworzył mnie, abym był Jego przyjacielem.) Gdyby każdy na świecie wierzył w tę wspaniałą prawdę, nie musielibyśmy dzisiaj uczyć się tej lekcji. Niestety, większość ludzi w naszym świecie wierzy w coś zupełnie innego. Wielkie Kłamstwo to: „Nie potrzebuję Bożej przyjaźni”. Niektórzy ludzie myślą, że w porządku jest chodzić do kościoła i dowiadywać się o Bogu, ale nie chcą się z Nim zaprzyjaźnić. Bóg chce być w centrum naszego życia, bo nas kocha. Wie, co jest dla nas najlepsze, i wie, co może uczynić nas naprawdę szczęśliwymi”.

---

* **UWAGA!** W części „Wcielanie Prawdy w życie” strony w nawiasach przy poszczególnych ćwiczeniach odnoszą się do zeszytów ćwiczeń dla dzieci.

5. BYĆ PRZYJACIÓŁMI (s. 7)

Niech dzieci w parach zastanowią się nad pytaniami w ćwiczeniu. Kiedy pary miały już odpowiednią ilość czasu na przygotowanie odpowiedzi, niech przedstawiają je wszystkim i wspólnie się nad nimi zastanówcie.

Pytanie 1. Co robicie, żeby lepiej poznać swoich przyjaciół? (Wspólne spędzanie czasu, rozmowy, wspólne robienie różnych rzeczy, opowiadanie sobie o różnych rzeczach, wydarzeniach i przeżyciach.)

Pytanie 2. Jak można zaprzyjaźnić się z Bogiem, skoro nie można Go nawet zobaczyć? (Poznać Boga przez modlitwę i czytanie Biblii.)

Pytanie 3. Czym różni się przyjaźń z Bogiem od przyjaźni z człowiekiem? (Bóg zawsze jest z nami; nie potrzebujemy telefonu, żeby z nim porozmawiać. Wskaż dzieciom, że przyjaźń z Bogiem nie jest przyjaźnią między równymi sobie osobami.)

Pytanie 4. Opowiedz o czasie, kiedy czułeś się blisko Boga. (Na początku prowadzący muszą sami podzielić się swoimi osobistymi przeżyciami z dziećmi, aby pomóc im zrozumieć to zagadnienie.)

6. SPOSOBY CIESZENIA SIĘ PRZYJAŹNIĄ Z BOGIEM (s. 8)

Powiedz: „Większość z naszej grupy zgadza się z dzisiejszą Wielką Prawdą. Ale nie wystarczy po prostu powiedzieć, że zgadzamy się na to, że Bóg jest naszym przyjacielem. Musimy naszym postępowaniem pokazać, że wierzymy, że Bóg stworzył nas do przyjaźni ze sobą”.

Poproś dzieci o wypełnienie strony. Właściwe słowa są podkreślone poniżej:

- Rozmawiać z Bogiem w modlitwie.
- Ufać, że Bóg troszczy się o mnie.
- Czytać Biblię, aby poznawać Boga.
- Wychwalać Boga całym moim sercem.
- Wypełniać Boże przykazania.
- Chodzić do kościoła i brać udział w spotkaniach biblijnych oraz modlitewnych.

7. WERSET DO ZAPAMIĘTANIA – WJ 34, 14

Powiedz: „Dzieci, dzisiejsze spotkanie chciałbym zakończyć tym fragmentem z Biblii”. Pozwól dzieciom nadażać za sobą, gdy będziesz czytał fragment Wj 34, 14:

Nie będziesz czcił żadnych innych bogów, tylko Pana, bo On jest Bogiem, któremu zależy na tobie (parafraza).

Powiedz: „Kiedy bardzo nam na czymś zależy, troszczymy się o to tak bardzo, że wkła-

Prawda czy fałsz?

damy w to całą swoją siłę i myślimy tylko o tym. Bywa tak ze sportem, czytaniem czy innymi rzeczami, którym poświęcamy najczęściej swojego czasu i energii. Biblia mówi, że wielką pasją Boga jest znać ciebie i dać się tobie poznawać! To jest świetny fragment do zapamiętania”.

Daj każdemu z dzieci kopię fragmentu do zapamiętania z kart umieszczonych na końcu ich zeszytu ćwiczeń. Poświęć kilka minut, pomagając dzieciom zapamiętać ten fragment. Poproś, żeby zabrały kartki do domu i w ciągu tego tygodnia nauczyły się cytatu na pamięć, żeby za tydzień mogły wyrecytować go przy wchodzeniu do sali na początku zajęć. Zachęć starsze dzieci do nauczenia się całości wersetu, młodsze mogą nauczyć się skróconej wersji.

8. POMÓDLICIE SIĘ

Podziękuj Bogu za to, że zależy mu na przyjaźni z człowiekiem. Poproś Boga, aby dał dzieciom pragnienie lepszego poznawania Go.

MIEJSCE NA TWOJE NOTATKI